Un ABC

Un ABC

Nu mă refer la ABC-ul pe care îl învaţă copiii la şcoală. De asemenea nu mă gândesc la marea societate americană de radiodifuziune ABC (American Broadcasting Company), nici la prescurtarea referitoare la Argentina, Brazilia, Chile (Statele ABC). Şi în domeniul tehnic, de asemenea există o mulţime de invenţii şi procedee tehnice unde întâlnim aceste trei litere: ABC. Însă aici nu este vorba de nici unul din aceste familii de ABC-uri numite mai sus. Aici voi relata despre cele mai periculoase ABC-uri care există. Mă refer la aşa-numitele arme-ABC. Această expresie care sună inofensiv, pentru că ne aminteşte de abecedarul şcolar, nu este altceva decât denumirea colectivă pentru mijloacele de luptă atomice, biologice şi chimice. Şi acestea sunt cu totul altceva decât inofensive.

Numai puţine ştiri pătrund în public despre ce lucruri îngrozitoare se ascund în spatele fiecăreia dintre cele trei litere. Aceasta se datorează faptului că strategii militari ai puterilor mondiale veghează cu grijă asupra secretelor lor. Posibilul adversar trebuie să rămână în neştiinţă şi de aceea se maschează cu un înveliş impermeabil acest arsenal al distrugerii, însă ceea ce a devenit cunoscut şi mai devine este suficient să caracterizeze acest ABC drept ABC-ul ororii.

Toate discuţiile în legătură cu securitatea mondiala culminează astăzi în problema armelor atomice. Asupra efectului distrugător al acestui A din acest ABC suntem, în mare măsură, teoretic lămuriţi. Faptul că un singur submarin echipat nuclear al clasei Poseidon are aceeaşi putere ca cea dezlănţuită în întregul prim război mondial ne cauzează fiori de groază. Unde au aterizat zecile de mii de presupuse rachete echipate atomic din anii nouăzeci? Nimeni nu ştie exact. Puţinele vechi puteri atomice şi multele noi stau în secret în ciuda tuturor afirmaţiilor solemne şi ale ceremoniilor din faţa zecilor de camere de televiziune.

Curios este însă că celelalte forţe de distrugere din camera roşie a dezvoltării armelor celor mai moderne par a fi uitate. Arma atomică revendică toată atenţia, în timp ce materialul de luptă biologic şi chimic trece pe planul al doilea, în parte, aceasta constă în aversiunea naturală pe care o simte oricine faţă de lucrurile funeste. Însă după cum am mai spus, atârnă greu în balanţă faptul că există foarte puţine informaţii asupra dezvoltării celor mai noi arme B şi C. În decursul anilor, oricum multe noutăţi au pătruns în viaţa publică. Acestea sunt atât de neimaginat, încât raţiunea le-ar refuza, bucuroasă să nu dea crezare acestor posibilităţi moderne de purtare a războiului.

Cu toate acestea, se ştie că unele ţări mari şi mai puţin mari cheltuiesc sume considerabile pentru cercetarea substanţelor biologice şi chimice de luptă, în timp ce cheltuiesc sume şi mai ridicate pentru studierea mijloacelor de apărare împotriva acestora. Nu numai S.U.A, Rusia şi China lucrează cu râvna în aceste domenii. Republica Federală Germania în cadrul tratatului din anul 1954 şi-a luat obligaţia să nu producă nici un fel de arme ABC. De asemenea, prin protocolul de la Geneva din 1925 cu privire la convenţia din Haga, semnatarii s-au obligat să nu utilizeze mijloace de luptă chimico-biologice. Odinioară, omenirea se găsea încă sub teribila impresie a începutului războiului cu gaze din primul război mondial. Soldaţii celui de-al doilea război mondial au purtat după ei măştile cu gaz de pe un câmp de luptă pe altul, însă nici Hitler, nici Stalin n-au îndrăznit să înceapă lupta cu gaze toxice.

Gazul toxic. În ciuda tuturor ameninţărilor, nu e cea mai periculoasă substanţă chimică. Cea mai otrăvitoare substanţă chimico-organică este botulinul. O cantitate neînchipuit de mică de numai 0,0084 de miligrame acţionează mortal. El poate fi pulverizat din avion sau împroşcat prin cartuşe de gaz. Este fără miros şi fără gust şi prin urmare, nici nu poate fi constatat. Provoacă o paralizie progresivă care duce în cele din urmă la paralizia respiraţiei si a cordului, omul rămânând deplin conştient până la moarte.

Dacă deja este foarte dificil de a controla fabricarea şi experimentarea armelor atomice, atunci pare lipsită de perspectivă includerea lor in negocierile pentru dezarmare. Este mult mai uşor să se fabrice gaze şi să fie depozitate în secret. Până şi ţările mai puţin dezvoltate sunt deja în stare să le producă.

În mod deosebit în timpul de astăzi, mijloacele de luptă biologice devin tot mai ameninţătoare. Deja în timpul războiului rece erau pregătite cantităţi uriaşe de bacterii periculoase care păreau în mare măsură să fi dispărut de mult. La nevoie, acestea urmau să acopere ţara duşmană cu pestă si holeră. Aceasta ar fi însemnat moartea chinuitoare a milioane de oameni.

Abia de curând serviciile secrete au descoperit că în zilele noastre sunt dezvoltate arme biologice mult mai agresive. Astfel în laboratoare este cultivată o nouă formă a agentului patogen de antrax care este imun faţă de orice tip de vaccin. În afară de aceasta s-a dezvoltat o substanţă de luptă biologică, ce constă din contopirea genetică a virusului ucigător de moarte, Ebola, cu alţi agenţi patogeni. E de temut ca aceşti viruşi vor fi folosiţi nu numai în cazul unui război, ci şi în posibile acţiuni teroriste. Dacă ar fi introduşi prin sabotaj în apa potabila, ar putea contamina în cel mai scurt timp regiuni uriaşe şi să le transforme într-un singur cimitir.

O perspectivă într-adevăr îngrozitoare se deschide în faţa ochilor noştri. Toate acestea arată ce este în stare să facă omul căzut de la Dumnezeu. Cauza înarmării, a neliniştii şi a fricii din toată lumea este păcatul. Oricare mutilat de război, orice ruină este la urma urmelor efectul păcatului.

Cuvântul păcat este un cuvânt incomod. De aceea nici nu se foloseşte astăzi. Mai bine se vorbeşte despre comportament greşit. Păcat nu înseamnă numai să nu minţi, să nu preacurveşti, să nu furi, să nu ucizi. Şi îngâmfarea, aroganţa şi lipsa de iubire sunt păcate.

Păcat înseamnă să trăieşti în aşa fel, de parcă Dumnezeu nu ar exista. Fiecare însă, care trăieşte în păcat, de parcă n-ar exista Dumnezeu, este în adevăratul înţeles al cuvântului despărţit de Dumnezeu. Oare şi tu ţi-L închipui pe Dumnezeu, ca şi mulţi alţii, ca un om bătrân cu o barbă stufoasă, un om cumsecade sau ceva asemănător? Şi aceasta tot păcatul a izbutit să facă, pentru ca mulţi oameni să aibă o închipuire falsă despre Dumnezeu, care contrazice pe deplin Fiinţa şi Atotputernicia Preasfântului Dumnezeu. În Biblie se spune că păcătoşii au „mintea întunecată, fiind străini de viaţa lui Dumnezeu, din pricina neştiinţei în care se află în urma împietririi inimii lor" (Efeseni 4.18). Când un orb nu vede, lipsa lui de vedere este o dovadă a orbirii lui. Iar când un om care nu este născut din nou nu pricepe ce este Duhul lui Dumnezeu, atunci aceasta este dovada stării lui pierdute. „Dar omul firesc nu primeşte lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie”." (I Corinteni 2.14). „Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării" (1 Corinteni 1.18). Un alt loc din Biblie

spune că Dumnezeu mai invită încă la împăcare, căci „pe viaţa Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui şi să trăiască" (Ezechiel 33.11). încrede-te în El; El Şi-a arătat deplin dragostea Sa faţă de noi (Romani 5.8).

clickbible.org